

Wener hoogvlieger

Door Jos Ankone

Wener hoogvlieger (foto: J. Ankone)

De kennismaking

Eind jaren negentig zag ik tijdens een VDS-hokbezoek in Kockengen voor het eerst Wener Hoogvliegers. Het ras boeide mij onmiddellijk; vooral de walsende vliegwijze op grote hoogte. Na enige tijd ben ik overgegaan op de aanschaf van dit ras. Ik kocht bij een handelaar de witte variëteit met rode bandjes welke van oorsprong bij Fokkema wegkwamen. Ook kocht ik duiven bij Kroon waar ook een hele goede oude duivin van Beekveldt bij zat. Later kwamen daar ook nog duiven bij van ons inmiddels overleden lid Verberg. Vooral de kruisingen van de Kroonduiven met de Verbergduiven bracht een goede stam voort. Uiteindelijk kwamen er ook nog een roodgestorkte stam en een zwartwitpen bij van Hoogmoed uit Enschede.

De standaard

Van oorsprong afkomstig uit Wenen, Oostenrijk en ontstaan rond ca. 1850. Uiterlijk en stand: niet te breed, opgericht en zeer levendig, soms nerveus en klaarstaand om te vliegen. Enorme vlieglust. Kop: schedel neigend naar vlak en aflopend naar hoekig. Ogen: Groot en grauwbouwe iris; kan iets roodgeaderd zijn. Snavel: middellang, kleur afhankelijk van kleurslag. Hals: versmallend uitlopend naar de kop. Kleine keelwam vlak onder de snavel. Borst: niet te breed en goed gespierd. Rug: goed afgedekt. Vleugels: iets voor de borst staand. Moet de indruk wekken dat de duif elk moment wegvliegt. Staart: smal en vrij kort. Poten: onbevederd en kleur afhankelijk van kleurslag. Er zijn ook stammen met lichte voetbevedering. Kleurslagen: lichtgestorkt, schimmel, blauw, roodgestorkt, rood, wit, zwart en witpenpen.

De kweek

Weners zijn zeer goede ouders die hun jongen met grote zorg grootbrengen. In de kweekperiode geef ik de dieren uitsluitend een goede kweekmengeling zonder mais. Ik geef niet te grof voer met een grote veelzijdigheid aan granen, peulvruchten en zaden. De laatste jaren geef ik de duiven geen geelkuur meer omdat ik bij mijn weners nog nooit geel geconstateerd heb. Wel laat ik voor aanvang van de kweek de mest nakijken. Zodra de eieren uitkomen geef ik als extra's wat universeelvoer. Dit bevat veel dierlijke eiwitten. De jongen ring ik met 8 à 9 dagen met VDS-ringen (8 mm). Tegelijkertijd zet ik er een broedschaal naast, anders gaan ze op zoek voor de 2e ronde eieren op andere plekken. Meestal gaan de ouders al weer leggen als de jongen

veertien dagen oud zijn. Ik zet dan een potje voer in het broedvak zodat ze de ouders zien eten. Zo kan ik ze meestal al spenen met 25 dagen. Mijn kweekkoppels bestaan uit dieren die minsten 3 à 4 seizoenen hebben gevlogen. Eens vervlogen en opgehaalde dieren houd ik wel in de vliegploeg maar gaan nooit naar het kweekhok. Goede genen zijn belangrijk voor het voortbestaan van het ras.

Wener hoogvliegers (foto's: J. Ankone)

Het uitwennen van de jonge duiven

Zodra ik ze speen gaan ze binnen een paar dagen naar hun vliegafdeling. Het zijn er meestal zo tussen de 20 en 25 stuks. De eerste 2 dagen krijgen ze volle bak kweek en kijk ik of ze wel drinken. Na deze twee dagen krijgen ze voor een week elke avond volle bak kweek en na een uur haal ik de restanten weg. Dan begint de training. Hier maak ik veel werk van. Ze mogen de gehele dag in de wen of spoetnik en 's Avonds om dezelfde tijd krijgen ze handje voor handje voer op een voerplaat. Ik streel ze en neem ze in de hand en laat ze vanuit de hand naar het voer vliegen. Zo ben ik iedere avond een tijdje bezig. Constant praat en fluit ik tegen ze. Ze worden hier erg zinnig van. Dit heeft als voordeel dat als ze de lucht in gaan, ik ze kan roepen. In deze periode houd ik ze kort op het voer, maar ze krijgen wel zoveel dat ze niet verzwakken. Na een aantal weken laat ik ze uit het hok lopen onder het voeren. Zodra er een of een paar op het hok vliegen, roep ik ze weer binnen. Dit houd ik wel een week aan. Weners gaan altijd nog te vroeg de lucht in. Zodra ik merk dat ze niet meer zo gestrest zijn, laat ik ze gaan en na wat gefladder om het huis er onmiddellijk weer in. Dit vind ik de mooiste tijd van het jaar; bezig zijn met je dieren en ze goede manieren leren. Van hun gespartel in de lucht geniet ik dan. Na het vliegen moeten ze op het hok komen en niet op de daken van de huizen. Als na een tijdje alles weer op het hok zit, roep ik ze naar binnen en wordt er gevoerd.

Het vliegen

Helaas zien we nog maar weinig stammen die vliegen zoals ze vliegen moeten. Vooral in Duitsland zijn er veel andere rassen doorgekruist om de vliegduur te verlengen. Dit gaat ten koste van de vliegwijze. De laatste jaren ben ik wel eens bij liefhebbers geweest. Deze weners gaan wel hoog, maar het zwenken en kiepen zie je nog amper of zeer weinig. Mijn mening is dat de beste stam weners nog uit de Karl Krombachlijn komen. Zelf vlieg ik gemengd met doffers en duivinnen. Doffers die de duivinnen naar beneden willen halen selecteer ik uit. In goede conditie vliegen ze tussen de twee en drie uur waarvan de meeste tijd op gemiddelde of stiphoogte. Soms ook een hele tijd helemaal uit zicht. Door het vele kiepen wat ze op die hoogte veel doen zie je ze opflitsen in het zonlicht en weet je dat ze er nog zijn. Jonge dieren trekken nog veel weg en vliegen rustiger. De wilde vliegstijl zie je pas na de rui en dan is ook het wegtrekken voorbij. Erg belangrijk is dat je jongen zo snel mogelijk in een gesloten koppel vliegen. Een dier dat daar na een aantal weken nog moeite mee heeft, verwijder ik. Ook belangrijk is het om de duiven dagelijks op dezelfde tijd te laten vliegen. Het mooie van het vliegen met weners is dat het geen overlast geeft voor je burens. Als ze los gaan schieten ze hoogte in en na het vliegen stuiven ze tegelijk allemaal het hok weer in. Een wener voelt zich alleen maar veilig in de lucht of in het hok.

Het voeren

Dit is een beetje uitproberen op welke mengeling de wener het beste vliegt. Vliegen doen ze altijd, maar je wilt natuurlijk bij goede weersomstandigheden ook mooie hoogvluchten zien. Met voer met veel peulvruchten lukte mij dat in ieder geval niet. Licht energierijk voer moeten ze hebben. De beste resultaten heb ik bereikt door een goede sportmengeling zonder mais te mengen met een zuiveringsmengeling. In plaats van sportmengeling kun je ook superdieet voeren. De jonge duiven krijgen bij mij het eerste jaar half kweek half zuivering. Van een goed mineraalmengsel krijgen ze elke dag een handje door het voer.

Het vervliegen

Helaas komt dit bij het ras nog vaak voor. Voor mij een teken dat je wel goede hoogvliegers hebt. Duiven die niet uit het zicht vliegen, vervliegen ook niet of ze moeten een bar slecht oriëntatiegevoel hebben, maar dat is bij weners niet het geval. Vervliegen kan meerdere oorzaken hebben. De Duitsers noemen het Abdrehen. Dit betekent het verloren gaan van (bijna) de gehele groep. Meerdere keren heb ik dit meegemaakt. Het vreemde is dat je er nooit iets van hoort; telefoonring om of niet. Oorzaken zijn volgens mij:

1. Overconditie door te goed voeren, vooral tegen het einde van de zomer. Lang in goede conditie houden wil nu eenmaal niet. Geregeld afremmen met een schrale mengeling is af en toe noodzaak.
2. De toename van de slechtvalk de laatste jaren. Valken jagen op grote hoogte en vooral jonge duiven die voor het eerst de hoogte in gaan, kunnen door te schrikken zover van huis geraken dat ze de weg niet meer terugvinden. Overjarige vogels hebben meer ervaring en komen meestal wel terug.
3. Weersomstandigheden. Als duiven op grote hoogte zitten en het wolkendek trekt onder hen dicht, kan zo'n groep zover van huis raken dat ze de weg niet weer terugvinden. Bij mij kwamen duiven nog wel eens na veertien dagen terug. Dit zijn dan wel de heel ervaren vogels. Oostenwind met een onbewolkte hemel is ook gevaarlijk voor hoogvliegers. Veel duiven raken weg, omdat het met oostenwind op grote hoogte behoorlijk hard waait. Menigeen kan over verliezen meepraten.

Tot slot

De Wener hoogvlieger is een oerras met natuurlijke instincten. Ziekte kennen ze amper. Ik kan er altijd weer van genieten als ze hoog aan de hemel hun walsende vliegkunsten tonen. Zelfs in het hok is het een mooie duif, vooral de lichtgestorkten met hun sokpootjes. Het is een duif die het waard is om ervoor te zorgen dat hun magnifieke vliegeigenschappen bewaard blijven voor de toekomst.

Wener hoogvliegers (foto's: J. Ankone)